

Úr Kollafirði til Mikronesia

19 ára gamla Teresa Johnson fer síðst í hesum mánaðinum til Marshalloyggjarnar í Mikronesia, har hon verður send út av Adventistasamkomuni at undirvísa inføddum børnum.

TERJI NIELSEN

Tað er langt úr heiminum hjá Teresu í Kollafirði og so til Marshalloyggjarnar í Mikronesia, har Teresa skal búleikast næstu 10 mánaðirnar. Faktisk er tað so miklið langt, at tekur tú ein globus og setur fingrarnar á hesi bæði stöð, so eru fingrarnir júst yvir av hvørjum øðrum.

Adventistasamkoman sendir hjálparfólk út til alt Mikronesia

Sum áðurnevnt, so er tað gjøgnum Adventistasamkomuna, at Teresa verður send út at gera hjálpararbeiði. Samkoman sendir nógv fólk úr Europa út til tilafturskomin stöð at hjálpa. Serliga eru tað fólk úr Danmark og Onglandi, sum fara avstað, og alt hjálpararbeiðið verður fyriskipað í Onglandi.

Skulu á skeið á Hawaii

Teresa fer úr Føroyum sjálfvan Ólavsøkdag. Kom-in til Keyptmannahavnar skal hon hitta eina finska gentu, sum er búsitandi í Danmark og eisini skal til oyggjarnar, og tær báðar flúgva so dagin eftir til Los Angeles umvegis London. Í Los Angeles skulu tær báðar bíða í fimm dagar, so kemur ein dansk genta, sum eisini skal við til oyggjarnar.

Tær flúgva síðani til Hawaii, har allir hjálparar hjá Adventistasamkomuni, sum skulu til Mikronesia, skulu á skeið í eina viku. Á hesum skeiðnum skulu tey læra um Mikronesia, hvussu tey skulu bera seg at, og hvussu tey skulu tilpassa seg liviháttin har á staðnum.

Marshalloyggjarnar

Í oyggjabólkinum, sum nevnist Marshalloyggjarnar, eru 1225 oyggjar, og tað búa umleið 52.000 fólk á oyggjunum. Tann nærturin, sum Teresa skal búleikast á, nevnist Majuru. Majuru fevnir um 52 oyggjar og 20.000 fólk. Nógvar av hesum oyggjum eru so smáar, at tú sært úr einum enda á eini oyggi og y hin endan. Triggjar av teimum størstu oyggjunum, sum hoyra til Majuru, hanga næstan saman, og tað er her, at Teresa skal arbeiða.

Mikronesia er annars kent sum tað staðið, har amerikanar fyrstu ferð høvdu kjarnorkuoyndarspreingingar. Fólk, ið helt til nærmast við sjálvar spreingingarnar, var flutt burtur, men stutt eftir spreingingarnar fingur tey at vita, at tey kundu fara heim aftur, hóast nóg geislavirk-
ið avfall framvegis var har. Hetta ferdi við sær, at sera nóg fólk doyðu, og eisini

vóru sera nógvar nýfðingar seinmentir ella føddir við ymskum brekum.

Hjálpararbeiði

Adventistasamkoman hevur stovnað fleiri skúlar kring alt Mikronesia. Í nógvar ár hevur samkoman eisini sent fólk út at undirvísa og hjálpa teimum inføddu.

Teresa hevur fingið at vita, at hon skal undirvísa einum fjórða flokki, og tað gleðir hon seg til. Hon er ikki heilt óroynd innan undirvísing, tí at hon hevur undirvist í eina tíð á Adventistaskúlanum í Havn.

Øll undirvísingin fer fram á enskum. Tað er tó ikki heilt vist, at næmingarnir

duga enskt, men tað fer nokk at ganga, heldur Teresa.

Jólafríðið á Guam

Tú verður ikki ríkur av at fara út at gera slíkt hjálpararbeiði. Teresa og hini fáa bert penging til mat goldan, meðan tær eru á staðnum. Ferðaútreiðslurnar gjalda hjálparfólkini størsta partin av sjálvi, men fáa eisini stuðul frá samkomuni.

Teresa sigur seg vænta, at hon skal venja seg við eini heilt annan livihátt, meðan hon er á Marshalloyggjunum. Hon væntar ikki, at tað er nakað „lukksulív“ við at sóla sær og ligga undir pálmunum. Hóast miðalhit-

in liggur um 30 hitastig, so er tað ikki sólferia. Hon væntar, at hon skal geva nógvar av sær sjálvari, so at hon kann hjálpa børnunum. „Eg vænti mær eisini eitt stórt upplivilt, sum eg komi at læra nóg av“, sigur hon og leggur aftrat, „vit eru har fyrst og fremst fyrri børnini“.

Jólina skal Teresa halda á Guam saman við øllum hinum hjálpararbeiðarunum í Mikronesia, sum Adventistasamkoman hevur sent út. Vit kunnu vænta at síggja Teresu aftur í Føroyum einaferð í seinnu helvt av mai næsta ár.

19 ára gamla Teresa Johnson flytir nú bústað úr Kollafirði til Marshalloyggjarnar í Mikronesia

»Eg eri har fyrst og fremst fyrri børnini«

Svarti pílin visir á kortinum, har ið Teresa skal búleikast næstu 10 mánaðirnar

